

Astă-fea, respunser̃ ei, kpezîndă k̃ Iisus̃
vorbiã despre z̃nă somnă fipeskă:

— Doamne, daka doarme, va fi vindekată.

Dar Iisus̃ respunse :

— Lazară a m̃spită!

Și ne k̃ndă disiplină se miră de ce s̃ lasse
s̃ moar̃ z̃nă omă ne kare'ă ñmiã fratele s̃ă, eia
zisse :

— Beniđi, beniđi, k̃vî toate s'ăă f̃kxtă prin
voinda ăi D̃mnezeă, ka ceî ce s'ară îdoi înk̃ s̃
nă se mai îdoiask̃.

Și fiindă k̃ z̃ni totă mai stă la îdoeală zi-
kîndă :

— Dar noi s̃ntemă proskrimă, dar Iisus̃ e
proskpisă, dar nă poate linsi d'a ni se întimpla vre
o nefericiře, de vomă intra ear̃ în Ierusalimă!

Toma zisse celoră ăi :

— Aideți împreună k̃ d̃nsăă, ka s̃ ne îm-
p̃rtășimă de soartea ăi, mi de va m̃ri, s̃ m̃rimă
împreună k̃ d̃nsăă!

Iisus̃ se zită la eia k̃ fr̃pezime, mi zisse :

— D̃n'z̃nă astă-fea de k̃vîntă, Tomo, daka
tă te veî mai îdoi vr'odată, iți ai eptareă mai d'în-
ainte.

Și se p̃sser̃ ne kalle pentr̃ Betania.

Ne dr̃mă, Iisus̃ întîmpină ne Marta; biata
sor̃ plînsă mi am̃rîtă, kare veniã înainteă mareă
mînrîetoră.

— O! spiră ea îndată ce'ăă ṽz̃ă, dak'ăi fi
fostă aci, Doamne, nefericităă meă frate n'ară si m̃-

*